

Ezek nem nyugszanak

2018 április 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kétharmados, katasztrofális vereség, de mindent ugyanott folytatnak, ahol abbahagyták. Mindenütt.

Színházban voltam tegnap. A Nemzeti Színház fesztiválján, a MITEM-en. Nyitóelőadás, Svejk. A rendező Valerij Fokin, az egyik legnagyobb élő orosz rendező, a szentpétervári Alekszandrinszkij Színház igazgatója. Gyönyörű, humanista előadás. Háborúellenes, emberi, és nagyon modern. Nehéz lenne jobboldalinak vagy konzervatívnak nevezni. Messze nem az. Ukrán népdalok egy orosz előadásban, Svejk egy tolókcocsiban repül be a színpadra, az

összes színész hosszú ideig meztelenül áll a színpadon. Zseniális és szívszorító előadás, és persze óriási siker. Semmi nincs benne, ami egy baloldali és/vagy liberális embert zavarhatna, sőt, enyhén szólva sőt. A színészeket alig akarják leengedni a színpadról, olyan hosszú a taps.

A taps alatt viszont a közelemben egy férfihang megállás nélkül nyekereg. Ilyen szar, olyan szar, minek tapsolnak. Olyan hangosan óbégát, hogy nyilvánvaló: nem a mellette ülő valakinek szól, hanem a fél nézőtérnek. Ismert baloldali rendező, harminc éve nem rendezett semmi érdemlegeset, de hát saját közegében még mindig van nimbusza. Sőt, azt lehetetlen elveszíteni. Akkor tudná legfeljebb, ha kiállna és azt mondaná: Vidnyánszky Attila a legnagyobb magyar színházrendező, a Nemzeti Színház a legjobb magyar színház és a MITEM Európa egyik legjobb színházi fesztiválja. Akkor észre vennék egy csapásra a baloldalon, hogy dögunalmas felolvasószínházat rendez évek óta. Nem is lehet egy-két évnél tovább másoron tartani az előadásait. Hiszen nincsenek rá nézők.

De mivel évente egyszer nyilatkozik – persze óvatosan – a kormány ellen, mond egy-két alamuszi mondatot az új színházszervezetre, így a saját oldalán nagyon szeretik. Érthető persze, hogy a baloldal még a szó átvitt értelmében megöregedett hőseit is védi, hiszen olyan sok hőjük már nincs nekik. Elég sok nagy művész és sikeres ember állt ki a múlt héten nyilvánosan Orbán Viktor mellett, ami az ellenzéknek elég riasztó lehet. A baloldalnak tehát azt kell megbecsülnie, aki van. Úgyhogy a baloldal hőse óbégát, akkor is, ha a nézőtéren ez már alig érdekel valakit. Ha másnak nem, legalább saját magának jelezte, rá lehet még számítani.

A legkomikusabb a cirkuszoló rendező előadás közbeni viselkedése volt. Megállás nélkül morgott, szidta az előadást, és tízpercenként egy hatalmasat, hangosan ásított. Úgy, ahogy egy rossz színész. Hiszen (már) rossz rendező. Nem tudta jól eljátszani, hogy álmos, még akkor sem, ha esetleg az is volt. Erőtlenül bögött, ásítást imitált. Rossz színész részegyet sem tud jól játszani, akkor sem, ha egyébként alkoholista a civil életben. A baloldali rendező az ásítást is hamisan csinálta. Hazug módon. Na de nem is ez az érdekes. Mert mindez nekem nem történt fel előadás közben. Valószínűleg a körülötte ülők 95 százalékának sem. Ugyanis szinkrontolmáccsal játszották az előadást. És akinek a fülén volt a tolmáckészülék, természetesen nem hallhatta a hazug ásítás-bohóckodást. Csak pár ember, aki ért oroszul, és részben vagy teljesen az eredeti szöveget hallgatta. Közülük mesélte el nekem valaki. Vagyis ennyit tudnak. Ennyi a hatókörük, ennyi az erejük. Még a provokációjuk sem jut el senkihez.

Mindemellett, hogy valahogy úgy érzem, ez az ember hangosabban óbégátott a tapsnál, mint tette mondjuk tavaly, az előző évi színházi fesztiválon a Nemzetiben. Dühösebb. Dühös, persze, hogy Vidnyánszky rendez ilyen fesztivált és nem az érdekköre. Pedig hogy körülzsonganá Fokint, ha egy baráti színházban játszanák a darabját! Hogy hajbókolna, hogy ilyen csoda, olyan csoda, Mester. Hogy kuncsorogna, hogy nézze meg Fokin az egyik rendezését, hogy lesné minden szavát és hogy reménykedne, hogy meghívna utána vendégrendezni kétségtelenül csodálatos orosz színházába. De most külön dühösebb, mert az ellenzék irgalmatlanul kikapott. Nem veszélyes, inkább komikus ez a düh. De azért tanulságos.

Az egész ellenzék nagyon dühös. Médiumaik is. Ők is irgalmatlanul kikaptak, de hogy saját felelősségüket hárítsák, ugyanolyan agresszívek, mint voltak. Egyikük arról ír, hogy a kormányt meg fogja büntetni Juncker. Egy kétharmados győzelem után. Hát persze. Egy másik azon fantáziál (már megint), hogy nem foglalkozunk majd a migránsokkal. Hát persze. Csak szeretnék. És ami a leginkább visszatérő elem, és ami a legaljasabb: a vidéki emberek mocskolása. Hogy műveletlenek és ezért rosszul szavaznak. Írják ezek a nyelvtani hibákkal fogalmazó, Havas Henrik-tanítványok.

Nem hajlandók abbahagyni. Ha egy kicsit is csendesebbek lennének, nyilvánvalóan attól félnének, azzal elismerik, hogy miattuk is semmisült meg az ellenzék. Ezért rikácsolnak. Mindegy, hogy mi megy a színpadon, mindegy, hogy a nézőknek tetszik, mindegy, hogy a nézők ünnepelnek. Ők csak kiabálnak. Sikertelenek, elmúlt felettük idő, kudarc az életük, de azért kiabálnak.

A vesztes dühe persze alapvetően komikus. De azért figyeljünk a dühükre. Nem fogunk hátradni. Egyetlenegy percre sem. Ígérjük.

Gábor László | Az Origo főszerkesztője

www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen:

<https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:
<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló